

Dosarul nr. 2ra-738/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. S. Dimitriu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, G. Dașchevici, A. Panov)

DECIZIE

3 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Eugeniu Glușcenco

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Eugeniu Glușcenco
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Diversystems” și Gheorghe Calancea
cu privire la repararea prejudiciului

împotriva deciziei din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Eugeniu Glușcenco, admis apelul declarat de
Societatea cu Răspundere Limitată „Diversystems”, casată integral hotărârea din
30 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă o nouă hotărâre

constată:

La 8 septembrie 2018, Eugeniu Glușcenco a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SRL „Diversystems” și Gheorghe Calancea cu privire la
repararea prejudiciului.

În motivarea acțiunii a invocat că la 25 aprilie 2018, Gheorghe Calancea,
angajat al SRL „Diversystems”, conducând automobilul de serviciu de model Skoda
Fabia, n/î XXXXX, a încălcat Regulamentul circulației rutiere, a ieșit pe contrasens
și i-a tamponat automobilul, avariindu-l grav.

A evidențiat că vinovăția lui Gheorghe Calancea a fost dovedită prin
procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 804994 din 25 aprilie 2018.

Urmare a acțiunilor ilicite ale lui Gheorghe Calancea, a fost lipsit de propriul
mijloc de transport, fiind nevoit să închirieze un alt automobil.

Astfel, a suferit un prejudiciu material sub forma prețului locațiunii în mărime
de 10 000 de lei, fapt confirmat prin contractul încheiat și documentele de plată a
locațiunii și a impozitelor.

Având în vedere că despăgubirea de asigurare a fost achitată la data de 17 iulie 2018, a fost nevoit să închirieze un alt automobil pe o perioadă de peste 4 luni, prețul locațiunii și, respectiv, a prejudiciului material, pentru această perioadă, fiind de 40 000 de lei.

A accentuat că prin contravenția săvârșită de pârât, i-a fost cauzat stres, frustrare și multe incomodități, manifestate prin contramandarea multiplă a ședințelor de judecată, în exercițiul activității sale de avocat, prejudiciul moral fiindu-i amplificat și prin suferințe fizice urmare a excoriației de la piciorul drept în rezultatul deformării pieselor din salonul automobilului, dar și a durerilor în regiunea bazinului cu o durată de 2 săptămâni.

Totodată, a subliniat că din momentul privării de mijlocul de transport și până în momentul închirierii unui alt mijloc de transport, au trecut 10 zile (25 aprilie – 5 mai 2018), timp în care agenda sa a fost supraîncărcată și planificată reieșind din timpul necesar pentru deplasare cu automobilul personal, însă având în vedere lipsa acestuia, a fost nevoit să se deplaseze cu transportul public și automobile de ocazie, ceea ce i-a cauzat multe incomodități, precum și neîncadrarea în graficul ședințelor de judecată.

A mai menționat că lipsa automobilului a dictat și schimbări nedorite în modul obișnuit de viață al reclamantului, în special în ceea ce ține de agrement și deplasări în zilele de odihnă și de sărbătoare, având în vedere existența unei mini-vacanțe de 4 zile în perioada 28 aprilie – 1 mai 2018.

A reiterat că, în determinarea cuantumului sumei acordate cu titlu de daune morale, urmează să se aibă în vedere principiul echității și stabilirea unui just echilibru între prejudiciul suferit și reparația acordată, consecințele negative în plan fizic și moral, importanța valorilor morale lezate, etc.

A afirmat că legătura causală dintre acțiunile ilicite ale pârâtului Gheorghe Calancea la momentul producerii accidentului și prejudiciul cauzat este evidentă.

Cu referire la prevederile art. 45 alin. (1), 387 alin. (1) Cod contravențional, art. 1398 alin. (1), 1403 alin. (1), 1410 alin. (1)-(2), 303, 1422 Cod civil, precum și art. 23 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006, a subliniat, în principal, răspunderea comitentului pentru fapta prepusului în funcțiile care i s-au încredințat, precum și obligația de reparare a prejudiciului care revine persoanei ce posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care și-a asumat paza izvorului de pericol sporit.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 45, 387 Cod contravențional, art. 1398, 1403, 1410, 1422 Cod civil, art. 166 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar de la SRL „Diverssystems” și Gheorghe Calancea a sumei de 40 000 de lei cu titlu de prejudiciu material, 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și a sumei de 1 300 de lei cu titlu de taxă de stat.

La 21 martie 2019, Eugeniu Glușcenco a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor, solicitând admiterea acțiunii și încasarea în mod solidar de la SRL „Diverssystems” și Calancea Gheorghe a sumei totale de 60 000 de lei cu titlu

de prejudiciu material, 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și a cheltuielilor de judecată, inclusiv a sumei de 1 900 lei cu titlu de taxă de stat.

În motivarea acesteia, a invocat constatarea defectelor ascunse survenite în rezultatul accidentului (deteriorarea cilindrului de frână), cunoscute de reclamant după depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin hotărârea din 30 mai 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial.

A fost încasată din contul SRL „Diversystems” în beneficiul lui Eugeniu Glușcenco suma prejudiciului material cauzat în mărime de 40 000 lei, precum și taxa de stat compensată în sumă de 1200 de lei, iar în total suma de 41 200 de lei.

În rest, acțiunea în partea în care a fost înaintată față de SRL „Diversystems”, și integral în partea în care a fost înaintată față de Gheorghe Calancea, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de Eugeniu Glușcenco, a fost admis apelul declarat de SRL „Diversystems”, casată integral hotărârea din 30 mai 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru și emisă în această cauză o nouă hotărâre prin care acțiunea înaintată de Eugeniu Glușcenco în partea prin care a fost solicitată încasarea prejudiciului material și moral de la SRL „Diversystems” a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost admisă în parte acțiunea înaintată de Eugeniu Glușcenco împotriva lui Gheorghe Calancea și încasate din contul lui Gheorghe Calancea în beneficiul lui Eugeniu Glușcenco prejudiciul material în mărime de 40000 de lei și taxa de stat în mărime de 1200 de lei.

În rest, cerințele înaintate de reclamant față de Gheorghe Calancea au fost respinse ca nefondate.

La 2 martie 2020, Eugeniu Glușcenco a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea respingerii pretențiilor din acțiune, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, a declarat neconcordanța dintre prevederile dispozitivului la pronunțarea deciziei Curții de Apel și prevederile dispozitivului deciziei integrale, atestarea încălcărilor și aplicării greșite ale normelor de drept material, precum și anexarea la materialele cauzei de către instanța de apel a probelor noi, prezentate de SRL „Diversystems” care nu au fost prezentate în primă instanță.

A subliniat că în urma neconcordanței dintre dispozitivul deciziei instanței de apel și a deciziei motivate, pe lângă faptul că diferă subiecții purtători ai obligației de răspundere și sumele dispuse spre încasare sunt diferite.

Invocând prevederile art. 238 alin. (4) și 239 CPC, Eugeniu Glușcenco a menționat despre faptul că rezultatul deliberării se consemnează în hotărârea integrală sau în dispozitivul ei și despre legalitatea și temeinicia hotărârii judecătorești.

Pe de altă parte, Eugeniu Glușcenco a afirmat că pe parcursul întregului proces, SRL „Diversystems” a încercat să se eschiveze prin orice metode de răspunderea sa, prezentând chiar și probe care intrau vădit în contradicție unele cu

altele. Mai mult decât atât, la cererea de apel SRL „Diversystems” a anexat înscrisuri noi și a invocat circumstanțe pe care nu le-a invocat în primă instanță, fapt contrar art. 119¹ și 372 CPC.

La 27 aprilie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Gheorghe Calancea a depus referință la recursul declarat de Eugeniu Glușenco, solicitând considerarea recursului ca inadmisibil.

La 7 mai 2020, prin intermediul poștei electronice, SRL „Diversystems”, reprezentată de avocatul Sergiu Cotruța a depus referință la recursul declarat de Eugeniu Glușenco, solicitând considerarea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la 2 ianuarie 2020 la adresa electronică a recurentului, indicată atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică, anexat la actele cauzei (f.d. 232, vol. I).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 2 martie 2020 în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Totodată hotărârea trebuie să fie certă, completă, corectă, clară, consecutivă, convingătoare și concretă. Circumstanțele și probele constatate în cauză urmează să fie expuse într-o strictă consecutivitate logică. De asemenea, concluziile instanței expuse în partea motivată a hotărârii, trebuie să coincidă cu concluziile instanței din partea dispozitivă a hotărârii.

La fel, și prevederile art. 241 alin. (6) CPC stipulează că dispozitivul hotărârii cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea

integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

Astfel, la caz, se va nota că în dispozitivul deciziei pronunțat de Curtea de Apel Chișinău la data de 12 decembrie 2019, anexat pe suport de hârtie, de către instanța de apel a fost respins apelul declarat de Eugeniu Glușcenco, a fost admis apelul declarat de SRL „Diversystems”, casată hotărârea din 30 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă în această cauză o nouă hotărâre prin care acțiunea înaintată de Eugeniu Glușcenco a fost admisă în parte.

A fost încasată de la Gheorghe Calancea în beneficiul SRL „Diversystems” suma de 40000 de lei cu titlu de prejudiciu material.

Au fost încasate de la Gheorghe Calancea în beneficiul SRL „Diversystems” cheltuielile de judecată în mărime de 2100 de lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f. d. 218 vol. I).

În același timp, se constată că în dispozitivul deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2019, de către instanța de apel a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de Eugeniu Glușcenco, a fost admis apelul declarat de SRL „Diversystems”, casată integral hotărârea din 30 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă în această cauză o nouă hotărâre prin care acțiunea înaintată de Eugeniu Glușcenco în partea prin care a fost solicitată încasarea prejudiciului material și moral de la SRL „Diversystems” a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost admisă în parte acțiunea înaintată de Eugeniu Glușcenco împotriva lui Gheorghe Calancea și încasate din contul lui Gheorghe Calancea în beneficiul lui Eugeniu Glușcenco prejudiciul material în mărime de 40000 de lei și taxa de stat în mărime de 1200 de lei.

În rest, cerințele înaintate de reclamant față de Gheorghe Calancea au fost respinse ca nefondate (f. d. 231 vol. I).

Distinct de aceste constatări, este evident că dispozitivul deciziei pronunțat la data de 12 decembrie 2019 de Curtea de Apel Chișinău anexat pe suport de hârtie, nu corespunde cu dispozitivul deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2019, fapt inacceptabil conform legislației procedurale.

Față de toate aceste considerente, Colegiul Civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, conchide că recursul urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, or eroarea menționată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând cauza, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

Pe cale de consecință, instanța de recurs remarcă că discrepanța dintre dispozitivului deciziei pronunțat de Curtea de Apel Chișinău la data de 12 decembrie 2019, anexat pe suport de hârtie și dispozitivul deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2019 nu este una tehnică, care ar putea fi corectată prin adoptarea unui act judecătoresc de corectare, prin prisma art. 249 CPC, dar este o încălcare a normelor de procedură, iar acest fapt denotă lipsa de suport legal a cererii depuse de SRL „Diversystems” la data de 7 mai 2020, prin intermediul poștei electronice cu privire la transmiterea dosarului către Curtea de

Apel Chișinău în vederea corectării greșelilor strecurate în dispozitivele deciziei din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Eugeniu Glușcenco.

Se casează decizia din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Eugeniu Glușcenco împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Diversystems” și Gheorghe Calancea cu privire la repararea prejudiciului, cu remiterea cauzei pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu